

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

NOILE TITLURI

Editorial

Despre vaccin și altele

Asociația Tadeu

Sclipiri de decembrie

Explicarea Sfintei Scripturi

Grădina încuiată

Pateric

Evenimente

Interviu

Despre bucuria de a fi împreună

Educația copiilor

Copiii au nevoie să învețe că nu pot ...

Creștinismul în lume

REDACTIE

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Ana-Maria BURCHI, Daniel JORA,

Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU

ISSN 2393-4859
ISSN-L 2393-4859

Foto Coperta 1: Mihai MIRCEA

Despre vaccin și altele

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

Foto: Mihai MIRCEA

Un titlu care parafrazează celebrul roman al lui Gabriel Garcia Marquez, *Despre dragoste și alți demoni*. Evident, nu aş fi îndrăznit să continui un titlu *Despre vaccin cu și alți demoni*. Mulți ar fi atât de deranjați de o astfel de sugestie asupra vaccinului (nici nu mai trebuie să precizezi de care vaccin vorbești. Parcă virusologia și știința combaterii bolilor își dau examenul de maturitate acum, cu prilejul episodului COVID-19), încât doar gândul că aş provoca vorbe urâte, ponegriri sau aş isca polemici m-a făcut să dau un titlu insipid.

Iar asta, în sine, devine o problemă, aş zice că mai gravă decât virusul însuși. Cum? Poate exista ceva mai rău decât coronavirusul?, se poate întreba cineva. Ohooo!, aş răspunde, și nu ca o altă parafrazăre, de data asta a lui Moș Crăciun, că tot a plecat de curând. Propria cenzură, și nu dictată de limite morale, nu de respectarea libertăților celorlalți, ci de teama de a nu primi contre sau de a fi blocați pe rețelele de socializare, rușinea de a spune ce gândim și simțim, ei bine!, asta mi se pare cu adevărat îngrozitor! Lumea discută și se înfierbântă pe multe canale, mass-media și grupuri de comunicare în legătură cu oportunitatea, validitatea, corectitudinea, perspectivele și

pericolele vaccinării. Nici așa nu o să risc să mă blocați ca prieten pe grupul dumneavoastră, pentru că o să vă spun ceva care sper să fie util și să nu atragă niciun pățimaș încărcat de negativitate (nu, nu acel negativ pe care au ajuns să îl dorească și verifice prin test câteva miliarde de oameni).

Se spunea între români că e bine să *măsori de zece ori și să tai o dată*; părea un proverb ce ne caracteriza, care exprima o tăgădnare a răspunsului, un preludiu de gândire mai mult decât este cazul uneori, o stare de expectativă pe care am abordat-o de multe ori ca popor,

obligați de vicisitudinile istoriei și propriile noastre forțe. Dar acum oamenii vor răspunsuri la scenarii presupuse, caută să știe varianta corectă la nenumărate idei (multe dintre ele imbecile și hilare, aiuritoare și îngrozitoare, dar toate dăunătoare!) care se vehiculează pe lângă urechea inimii noastre. Oamenii se sperie și se tulbură. De ce? Cum de am ajuns să ignorăm cuvântul evanghelic: „Nu vă îngrijiți de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei” (Matei VI, 34)? Așa că, un posibil răspuns pentru cei care întreabă ce să facă dacă vor fi obligați să se vaccineze, cum o să suporte să nu mai poată călători în străinătate sau cum vor reuși să prindă un loc pe prima navetă spre Marte, îl consider sfatul părintelui Arsenie Papacioc: „Trăirea prezentului repară trecutul

și cucerește viitorul”. Altfel spus, ce-ar fi să ne bucurăm de fiecare clipă primită de la Dumnezeu, de tot ce ne oferă El și să nu punem căruța înaintea cailor? O să răspundem la vremea potrivită, dacă și doar dacă va fi nevoie. Până atunci, nu uitați, *Sus inimile!* Rugăciunea de acasă, împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului, participarea la Sfântul Maslu, citirea Psaltirii și a sfinților ocrotitori, citirea Sfintelor Evanghelii și evitarea televizionării și consumului de mass-media; o rețetă pentru minți limpezi.

„Iar când vă vor duce în sinagogi și la dregători și la stăpâniri nu vă îngrijiți cum sau ce veți răspunde, sau ce veți zice, că Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela, ce trebuie să spuneți” (Luca XII, 11-12).

Binecuvântarea credincioșilor prin stropirea cu Agheasmă Mare

Sclipiri de decembrie

Ana-Maria Burchi

La început de an, vă propunem să privim către finalul celui pe care tocmai l-am lăsat în sipetul

amintirilor. Un an în care, în ciuda situațiilor restrictive, am învățat că puterea lui „împreună” vindecă singurătăți, alină doruri și dureri, renaște speranțe.

În luna decembrie, am reușit să deschidem sute de uși și inimi. Împreună cu dumneavoastră, cei care ne-ați fost alături, dăruind timp și dragoste faptelor bune, am reușit să oferim daruri pentru 220 de copii. Nu i-am uitat nici pe cei singuri, pe bătrâni și familiile aflate în situații dificile. Peste 200 de pachete cu alimente, donate de Asociația Sister, căreia îi mulțumim pentru sprijin, au ajuns la familii din județele Ilfov, Prahova, Ialomița, Vaslui și din București. Am bătut

la porți ce nu mai așteptau vizitatori, am călătorit pe cărări cufundate în noroaie. Și, dincolo de toate, am găsit bucuria.

Și tot bucurie a adus și Moș Crăciun copiilor din Parohia „Sfântul Dumitru-Poștă”. La serbarea de Crăciun, am trăit, alături de cei mici, momente pline de zâmbete. Amintiri ale copilăriei, pentru cei mari, emoția întâlnirii cu dărnicul Moș, pentru cei mici.

Și pentru că vorbim de momentele frumoase ale lunii decembrie, se cuvine să ne amintim de Seara de povești lângă bradul împodobit. Un moment ce a adunat laolaltă daruri, zâmbete, prietenii. Toate au dat strălucire unei seri minunate, ce va rămâne în inimile noastre o amintire neprețuită.

Noi sperăm să păstrăm vie sclipirea faptelor bune. Vă mulțumim pentru tot sprijinul acordat, pentru dăruirea și generozitatea dumneavoastră, daruri fără de care nu am putea să ducem mai departe această minunată călătorie în care am pornit!

Ajutor de Crăciun oferit de Asociația Sister, prin Asociația Umanitară Tadeu

Foto: Arhiva Asociației Tadeu

Foto: Mihai MIRCEA

Corul de copii al Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă”

Daruri de Crăciun bătrânilor și copiilor cu posibilități financiare reduse

Povești cu Moș Crăciun

Foto: Arhiva Asociației Tadeu

Foto: Mihai MIRCEA

Grădina încuiată

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

În descrierea persoanei iubite din *Cântarea cântărilor*, capitolul al IV-lea, se regăsește motivul grădinii. Dincolo de descrierea plastică din versetele 13-15, ne vom concentra pe versetul 12: „Ești grădină încuiată, sora mea, mireasa mea, fântână acoperită și izvor pecetluit”.

Compararea iubitei cu o grădină constituie o metaforă foarte plastică în poezia orientală, pentru că în clima aridă, amenajarea unei grădini închise cu ziduri de piatră în care se găsește o fântână săpată sau un izvor, cu pomi fructiferi, vițade-vie și flori reprezenta un ideal de frumusețe și plăcere. [...]

Dragostea din *Cântarea cântărilor* a fost interpretată alegoric ca iubirea dintre Hristos și Biserică. Iubita comparată cu o grădină, chiar cu o grădină a paradisului, poate fi, de aceea, pusă în legătură și cu Biserica, Mireasa lui Hristos, care reprezintă însăși pregustarea Raiului, a Împărăției Cerești. Sfântul Ambrozio al Milanului comentează *Cântarea IV, 12* aplicându-l relației dintre Hristos și Biserică: „Hristos Își hrănește Biserica Sa cu aceste Taine, prin care sufletul este

revigorat”. Apoi, referindu-se la „grădina încuiată”, continuă: „Prin aceasta înseamnă că Taina trebuie să rămână pecetluită cu tine, să nu fie murdărită de faptele unei vieți ticăloase, prin întinarea castității. [...] Păzirea de către tine a credinței trebuie, de aceea, să fie bună, pentru ca deplinătatea vieții și a păstrării tăcerii să dăinuie fără să fie rușinată” (Despre Taine IX, 55). [...]

Există însă o interpretare duhovnicească și mai interesantă care aplică pasajele despre Biserica Maicii Domnului, ca cea care este chip al legăturii dintre Dumnezeu și omenitate. Sfântul Petru Hrisologul, mitropolit de Ravenna, comentează *Cântarea cântărilor IV, 12* în acest

sens mariologic: „El [Hristos] S-a îndepărtat din locașul pântecelui în așa fel încât ușa fecioriei nu a fost deschisă și ceea ce era cântat în *Cântarea cântărilor* s-a împlinit: «Grădină închisă este sora mea, mireasă, grădină închisă, izvor pecetluit». În *Omilia la Nașterea Maicii Domnului*, Sfântul Teodor Studitul o aseamănă, de asemenea, pe Fecioara Maria cu „grădina încuiată”: „Bucură-te, grădină încuiată, rodnicie nedeschisă prin feciorie, a cărei mireasmă este ca a unui câmp plin, pe care te-a binecuvântat Domnul Cel ce a ieșit din tine” (PG 96 692). Astfel, un verset aparent lipsit de importanță deosebită devine una dintre preînchipuirile

Foto: Mihai MIRCEA

vechi-testamentare ale pururea-fecioriei Maicii Domnului, alături de texte faimoase precum Isaia VII, 14 sau imaginea porții închise din lezechiel XLIV.

„O numește «grădină» pentru că odrăștește nu un singur rod al buneii-credințe și al faptei bune, ci multe și felurite; iar «încuiată», deoarece este îngrădită împrejur și nebântuită, fiind după cuvântul Domnului: «porțile iadului nu o vor birui» (Matei XVI, 18)” Fericitul Theodorit al Cirului.

Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 241-247.

Rubrică realizată: Daniel JORA

Sfântul avva Antonie, pe când ședea în pustie, a căzut în mare lehamite (akedia) și în mare întunecare a gândului (logismos). Și i-a spus lui Dumnezeu: „Doamne, vreau să mă mântuiesc și nu mă slăbesc gândurile. Ce să fac în suferința mea? Cum să mă mântui?”.

Și ridicându-se puțin către cele din afară a văzut Antonie pe altul ca el, așezat la lucru, ridicându-se de la lucru să se roage, și așezându-se apoi la împletit funie, și iar ridicându-se la rugăciune. Or acesta era îngerul Domnului, trimis spre îndreptarea și lămurirea lui Antonie. Și l-a auzit pe înger spunând: „așa să faci și te vei mântui”. Iar el, auzind acestea, se bucură și prinse curaj, și făcând așa, se mântui. (Patericul egiptean, Despre avva Antonie)

Foto: news.ro

Ziua Culturii Naționale, sărbătorită pe 15 ianuarie, va fi marcată și de parohia noastră pe data de 17 ianuarie, la Cimitirul Bellu, locul în care pământul a primit spre odihnă trupurile ce au purtat sclipirea oamenilor de geniu ai României. Mai multe informații, puteți afla pe pagina noastră de Facebook: www.facebook.com/RevistaDimitrios.

Despre bucuria de a fi împreună

Un alt lucru bun pe care l-am mai dobândit de când am ajuns în minunata comunitate a Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, printre multe altele, e și faptul că am reușit să mă împrietenesc destul de repede cu oamenii de aici, mai ales cu cei tineri, și mă refer, mai ales, la colegii mei din corul Dimitrios. Câte momente frumoase am trăit împreună, câte amintiri am strâns! Le voi păstra în inima mea pentru totdeauna și le voi împărtăși ori de câte ori voi avea ocazia.

Cum ai ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”? Care e povestea ta?

Prima slujbă la care am participat la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” a fost cândva prin 2012. Am venit

Am început astfel interviul din acest număr, tocmai pentru că acesta pune în față una dintre persoanele dragi mie. Păi, cine nu o știe pe Ana Țurlea? E mereu cu zâmbetul pe buze, plină de viață, energică și are puterea aceea uimitoare de a-ți șterge orice urmă de tristețe de pe față. De foarte multe ori, lumea ne-a întrebat dacă suntem surori, așa că am decis să răspundem „Da”. Suntem surori, prietene, chiar și colege de muncă. Vă las să îi descoperiți povestea.

împreună cu sora mea mai mare, Maria. Ea urma să se căsătorească cu Leonard-Ioan, care atunci cânta la strună aici. De atunci, am început să vin aici de fiecare dată când rămâneam în weekend în București. Fiind la facultate în București, mergeam destul de des acasă, la Câmpulung Muscel. În perioada masteratului, când m-am și angajat, am început să merg mai rar la Câmpulung, și, deci, mai des la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”.

Ce îți place cel mai mult la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”?

De când am venit prima dată la această biserică, am fost invitată să cânt la strună. Atunci, era și strună de fete, condusă de doamna Alexandra Bădiță. Deși corul bisericii a trecut prin foarte multe schimbări de-a lungul timpului,

din punctul de vedere al membrilor corului, cred că cel mai mult îmi place la această biserică activitatea corului. Au fost organizate diverse recitaluri (de Crăciun, de Florii, la târgurile caritabile), colindat, repetiții fie pentru slujbe, fie pentru aceste recitaluri. Am învățat foarte multe, având în vedere că studiile mele nu sunt în acest domeniu. Mă bucur că am fost martoră la schimbările prin care a trecut această biserică, de la renovările exterioare până la restaurarea picturii, cel mai important moment fiind resfințirea bisericii în 2019.

Ce te-a determinat să rămâi parte a familiei „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Faptul că m-am simțit ca acasă încă de prima dată când am venit aici, m-a făcut să vreau să vin mereu, chiar și după ce sora cea mare și cumnatul s-au mutat din București. Părintele Mihai este o persoană caldă, care știe să încurajeze (poate printr-o simplă vorbă bună) pe cei nou-veniți, astfel încât să își dorească să mai vină.

Deși grupul de la strună s-a tot schimbat, m-am adaptat mereu și m-am integrat, astfel că de fiecare dată am participat la slujbe cântând la strună. Și acest lucru a influențat dorința mea de a reveni la această biserică.

Oamenii sunt prietenoși, totdeauna mi-au plăcut interacțiunile dintre membrii acestei comunități, atât după slujbe, cât și cele cu ocazia diverselor activități. Mi se pare foarte frumos ca la finalul Sfintei Liturghii, cei care participă la slujbă să mai rămână câteva minute pentru a socializa.

Foto: Arhivă personală

Rubrică realizată: Ionelia OLTEANU

Foto: Mihai MIRCEA

Ana Cristina ȚURLEA,
Câmpulung Muscel, 28 ani, Asistent Universitar
la Facultatea de Matematică și Informatică

Ce părere ai despre comunitatea formată aici?

Îmi place foarte mult! Sunt foarte mulți tineri, entuziaști, dornici să ajute, prietenoși, și asta nu vezi la multe biserici. Mai sunt domnii „mereu la datorie” asigurând bunul mers al lucrurilor, mai ales în perioada aceasta cu restricții, doamnele care sunt gata oricând să răspundă apelurilor de ajutor, fie cu ceva bun de gătit pentru târguri, fie pentru curățenie, fie acțiuni caritabile.

Există ceva ce ai schimba sau ți-ar plăcea să fie diferit?

Venind de mult timp aici, am observat foarte multe schimbări prin care a trecut această biserică. De la renovări, până la oameni. Au venit oameni noi, alții au plecat, copiii au crescut, au venit pe lume oameni, alții au plecat la Domnul. Nu știu dacă aş vrea să schimb ceva, pentru că lucrurile, oamenii, oricum, se schimbă cu timpul.

În așteptarea Hranei Cerești

Copiii au nevoie să primi mereu

Cedarea, permisivitatea, așteptările prea modeste și atitudinea îngăduitoare sunt reacții care subminează obiectivele noastre pe termen lung. Uneori, părinții se tem nu fie prea stricți sau să nu îi lase prea mult pe copii să se lupte singuri. Unii părinți se simt prea obosiți să facă față strădaniei ce urmează stabilirii unor limite sau le e dificil să își vadă copilul supărat ori furios pe ei. Unii părinți au așteptări mai mici de la copiii lor sau sunt atât de capabili, încât se ocupă ei de toate nevoile copiilor lor.

Aceste reacții nu slujesc interesul copilului. Copiii au nevoie să se lupte ei înșiși ca să se dezvolte. Dacă salvezi un copil de la asemenea lupte făcându-i pe plac sau cedând la pretențiile lui, copilul își va pierde respectul pentru tine. Dacă așteptările pe care le ai de la copiii tăi sunt prea mici sau dacă le preiei tu, deși ar putea foarte bine să-și poarte de grijă singuri, ei nu vor afla ce lucruri pot reuși să facă. E greu și să fii ferm și să îi înveți pe copii să-și poarte de grijă singuri, dar niciuna dintre cele două variante nu este la fel de dificilă ca atunci când trăiești

Foto: Mihai MIRCEA

Învețe că nu pot ceea ce vor

alături de niște copii răsfățați.

Este greu să știi unde să te oprești când te adaptezi la cererile copiilor tăi. Una este să le gătești mâncarea lor preferată de ziua lor sau să îi lași să poarte ținuta lor favorită la o petrecere. Alta este dacă ei se aleg de fiecare dată cu meniul lor preferat sau dacă nu mai poți pleca de acasă fiindcă prichindelul refuză să plece cu altă pereche de pantaloni decât cei care îi plac lui, iar aceia sunt la spălat. Vei ști că s-a ajuns prea departe dacă te simți fără ieșire sau iritat, iar întreaga familie este prizoniera capriciilor celui mic (adesea, chiar mezinul familiei).

Pentru a se împlini în viață, copiii au nevoie să învețe cum să se lupte cu faptul că nu primesc mereu ceea ce vor. Dacă ne iubim copiii, îi vom învăța acest lucru mai devreme sau mai târziu. Urmărește ce prilej îți oferă viața din când în când să îi ajuți pe copiii tăi să accepte faptul că nu primesc ce vor. Este greu, dar este o neprețuită lecție de viață.

Philip Mamalakis, *Principii ortodoxe de creștere a copiilor: educarea lor pentru Împărăția lui Dumnezeu*, Ed. Sophia, București, 2017, p. 62.

Foto: Mihai MIRCEA

PRIVEGHERE

22 IANUARIE | ORA 18⁰⁰

Ne vom ruga **Maicii Domnului** pentru luminarea minții, spor la examene și decizii înțelepte.

Acatistul Maicii Domnului „Sporirea Minții”, Vecernie cu Litie și Utrenia.

facebook.com/revistaDimitrios biserica.sf.dumitruropa www.sfantuldumitruropa.ro

spc.rs

Biserica Sf. Petka (Croatia) după cutremur

Cu ocazia Nașterii Domnului, întâistătătorii Bisericii Ortodoxe au transmis credincioșilor mesaje de încurajare în contextul pandemiei cu care se confruntă întreaga lume, dar și îndemnuri la credință și iubire față de semenii. Astfel, Sanctitatea Sa Bartolomeu I al Constantinopolului a amintit că restricțiile sanitare nu trebuie să afecteze „relația cea mai intimă a credincioșilor cu Hristos”. Preafericirea Sa Ioan al X-lea al Antiohiei a arătat credincioșilor felul cel mai potrivit de întâmpinare a venirii pe lume a Domnului: „Suntem chemați să întâmpinăm Pruncul din peșteră cu aurul, tămâia și smirna pe care le oferim săracilor, celor apăsați de griji și celor refugiați, ale căror chipuri oglindesc chipul lui Iisus”. Preafericitul Părinte Teofil, Patriarh al Ierusalimului, a îndemnat la rugăciune pentru pace și pentru revenirea pelerinilor la locurile sfinte din Israel, „să poată celebra Maica sărbătorilor împreună cu Maica Bisericilor, în locul în care s-a

născut Stăpânul păcii”. Preafericitul Anastasie, Arhiepiscopul Albaniei, i-a încurajat pe credincioși să reziste: „În această atmosferă de izolare ciudată impusă de pandemie, în singurătate, anxietate și frică, prezența tainică a lui Hristos încălzește mintea și înviorează plămânii.” (basilica.ro)

Cutremurul de 6,4 grade ce a zguduit Croația la sfârșitul anului ce s-a încheiat a afectat și locașurile de cult din această țară. Un locaș ce tocmai fusese restaurat în urmă cu puțină vreme, Biserica „Sfânta Petka” (Parascheva) din Sisak – oraș aflat la aproximativ 20 km de epicentrul cutremurului –, a suferit daune ce nu mai permit oficierea de slujbe în condiții de siguranță. În orașul Petrinja, aflat și mai aproape de epicentru, la doar 3 km, Biserica „Sfântul Spiridon”, precum și casa parohială au fost serios avariate. Biserica Înălțării din Majske Poljane, locaș construit în 1820 și care tocmai sărbătorește 200 de ani, a fost complet distrusă. (orthochristian.com)

Rubrică realizată: Bogdan NICOLAESCU

Vrei să te implici?

Voluntariatul este împlinire și vine din binele pe care îl faci celor din jur.

Dacă vrei să simți bucuria de a fi voluntar, te așteptăm alături de noi! Dacă îți dorești să oferi ajutorul tău semenilor, vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu!

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731.955.215

Foto: facebook.com/asociatiatadeu

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Foto Coperta 4: Mihai MIRCEA

Program liturgic | 11 - 24 ianuarie

MARȚI, 12 IANUARIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 13 IANUARIE

- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 15 IANUARIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Acatistul Sf. Antipa al Pergamului
- > 18:30 - Seara catehetică

SÂMBĂȚĂ, 16 IANUARIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 17 IANUARIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 19 IANUARIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 20 IANUARIE

- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 22 IANUARIE

- > 17:00 - Program de spovedanie
- > 18:00 - Priveghere

SÂMBĂȚĂ, 23 IANUARIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 24 IANUARIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București
✉️ mihaigojgar@yahoo.com
🌐 www.sfantuldumitruropa.ro
📘 facebook.com/revistadimitrios
📷 bisericasf.dumitruropa
🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001